

Til lovforslag nr. L 152. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 6. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Regionalisering af ledelsesstrukturen inden for arbejdsformidlingen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af udvalget og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til bemærkningerne.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Arbejdsformidlingskontorenes Tjenestemandsförening,
Arbejdsmarkedsnævnet for Vestsjællands Amtskommune,
Arbejdsmarkedsnævnet for Århus Amt og Kommunernes Landsforening.

Arbejdsministeren har i et svar til udvalget tilkendegivet, at den københavnske regionschef i vidt omfang har en mulighed for at delegerer kompetence til lederne af distriktskontorerne i Københavnsområdet.

Da Københavnsområdet fungerer som et samlet arbejdsmarked, er der dog som udgangspunkt behov for en tættere sammenhæng i arbejdsformidlingens organisation end i regioner, hvor kontorerne betjener geografisk adskilte delarbejdsmarkeder. Arbejdsministeren finder dog, at distriktskontorerne bør være AF-kontorlignende i så stort omfang som muligt.

Arbejdsministeren ser således positivt på spørgsmålet om, hvorvidt distriktskontorerne skal have større bevillingsmæssig bevægelsesfrihed, dog med de regionale omdisponerings-

ringsmuligheder, som er nødvendige, fordi der er tale om et samlet arbejdsmarked.

Ministeren har endvidere fremhævet det selvfølgelig i, at distriktskontorerne medvirker ved udformningen af den regionale aktivitetsplanlægning, således at der i denne tages højde for forskelle i distriktskontorenes delarbejdsmarkeder.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med det af udvalget stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) skal fremhæve, at lovforslaget indebærer en styrkelse af arbejdsformidlingen gennem en udbygning af ledelsesstrukturen inden for arbejdsformidlingssystemet og skal ses i sammenhæng med bl.a. det af Folketinget ved 3. behandling den 30. april 1987 vedtagne lovforslag nr. L 153 om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Vedtægelsen af L 153 indebærer udlægning af kompetence fra centralt hold til arbejdsmarkedsnævne. Arbejdsmarkedsnævne får således nu til opgave at fordele midlerne til beskæftigelsesprojekter til nævn, kommuner og amtskommune og midlerne til løntilskud til kommunerne. Herudover får arbejdsmarkedsnævnet kompetence til at tillade kommunerne at overføre tilskud til ansættelse i private virksomheder til beskæftigelses-

projekter – og omvendt – inden for den enkelte kommune. For at nævnene skal kunne løse disse nye opgaver, er det en forudsætning, at der sker en styrkelse af arbejdsformidlingssystemet, herunder af systemets muligheder for at yde arbejdsmarkedsnævnene den nødvendige sekretariatsbistand.

Et andet mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ser lovforslaget som et led i en decentralisering og styrkelse af AF-systemet. Mindretallet havde dog gerne set en mere omfattende drøftelse og vurdering af AF-systemets funktion, således at regionaliseringen ikke kun omfattede ledelsesområdet.

Imidlertid er det under udvalgsarbejdet oplyst, at lovforslaget er udarbejdet over 2 regionaliseringsrapporter udarbejdet på baggrund af Landsarbejdsnævnets målsætningsnotat, samt at LAN ikke har haft indvendinger imod lovforslaget.

Under udvalgsarbejdet er der kommet et forslag fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening om regionale uddannelses- og arbejdsmarkedsråd. Mindretallet er enig i principperne i dette forslag, da arbejdsmarkedspolitik ikke kan ses isoleret fra en række andre områder. Bistandsklienter tilgodeses meget lidt i det nuværende indslusningssystem på arbejdsmarkedet. Ungdoms- og voksenuddannelserne er tæt forbundne med den førte erhvervspolitik og arbejdsmarkedets krav. Der må derfor regionalt være et bedre samarbejde end i dag, således at også beskæftigelsesinitiativerne inddrages i en samlet arbejdsmarkedspolitik. Socialistisk Folkeparti vil derfor arbejde videre med dette spørgsmål og senere rejse debatten om arbejdsmarkedsnævnenes funktion.

Det er mindretallets opfattelse, at det foreliggende forslag ikke løser de ressourceproblemer, arbejdsformidlingen lider under, men lovforslaget kan dog sikre de enkelte regioner større frihed i tilpasningen til lokale behov. Mindretallet havde gerne medvirket til en personalemæssig styrkelse af arbejdsformidlingen, særlig i det opsøgende arbejde over for arbejds- og uddannelsessøgende. Mindretallet havde endvidere foretrukket, at alle decentraliseringsintentionerne i København blev lovfæstet, så der var et klart regelsæt for såvel ansatte som brugere. Mindretal-

let kan dog være enig i, at det Københavnske område under de givne rammer, jf. ministerens tilkendegivelser i betænkningen, må finde den mest hensigtsmæssige decentralisering, men mindretallet vil henstille, at der administrativt fastsættes regler herom.

Et tredje mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) er ikke overbevist om, at lovforslaget vil føre til den ønskede decentralisering i arbejdsmarkedspolitikken, herunder til en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem regionschef og cheferne for de enkelte AF-kontorer. Efter at udvalget har accepteret Det Radikale Venstres ændringsforslag om at bevare den enkelte AF-chefs indstillingsret ved ansættelse af medarbejdere, kan mindretallet imidlertid stemme for det samlede lovforslag, idet man samtidig må understrege, at lovforslagets virkninger for den decentrale arbejdsmarkedspolitik må følges nøje med henblik på en eventuel snarlig revision, hvis lovens mål-sætning ikke opfyldes.

Et fjerde mindretal inden for flertallet (Venstresocialisternes medlem af udvalget) udtaler følgende:

Hvordan styrkes den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats mest muligt? Hvordan decentraliserer man sådan, at demokratisk interesse varetages optimalt, uden at sammenhængen og koordineringen i den regionale indsats går fløjten? Hvordan koordineres den lokale/regionale uddannelsesmæssige og arbejdsmarkedspolitiske indsats, især med henblik på en forstærket indsats over for de grupper, som er trængt ud af »det normale arbejdsmarked«, dvs. bistandsklienter, personer under revalidering etc.?

Disse spørgsmål diskuteres både i Kommunernes Landsforening, i Amtsrådsforeningen og mellem Landsarbejdsnævnet og Arbejdsdirektoratet. Der hersker uenighed om fremgangsmåden, men alle instanser erkender, at en egentlig regionalisering af indsatsen kræver overvejelser om, hvorledes styringen og planlægningen tilrettelægges, så den kan opfylde ønsket om en mere decentraliseret indsats, idet det nuværende system er blevet stadig mere uoverskueligt. Venstresocialisterne mener, at der er mange uafklarede spørgsmål i denne diskussion. Bl.a. kræver en egentlig regionalisering selvfølgelig tilfør-

sel af økonomisk ressourcer. Vi mener derfor, at det er en lidt underlig fremgangsmåde at starte med at ændre AF-systemets ledelsesstruktur. Da lovforslaget imidlertid ifølge besvarelsen af spørgsmål 7 vedrørende kompetencefordelingen ikke ændrer nævneværdigt ved den nuværende kompetencefordeling i regioner med flere AF-kontorer, skal mindretallet ikke modsætte sig lovforslagets vedtagelse, idet mindretallet samtidig har noteret sig ministerens besvarelse af spørgsmål 32 vedrørende den købennavske struktur.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) stemmer for de stillede ændringsforslag og vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling. Mindretallet ønsker udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *udvalget*, tiltrådt af *arbejdsministeren*:

Til § 1

1) I den under *nr. 5* foreslåede affattelse af § 7, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt 2. og 3. *pkt.*:

»Regionschefens indstilling sker efter indstilling fra chefen for det arbejdsformidlingskontor, hvor medarbejderen skal gøre tjeneste. I Københavnsområdet sker regionschefens indstilling efter indstilling fra lederen af distriktskontoret.«

Til § 2

Af et *mindretal* (S):

2) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttrædelse fastsættes af arbejdsministeren.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved ændringsforslaget sikres der i selve loven en indstillingsret for arbejdsformidlingscheferne og i Københavnsområdet for lederen af distriktskontoret ved ansættelse af nye medarbejdere.

Til nr. 2

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en ikrafttrædelse af lovforslaget den 1. oktober 1987 vil være uheldig, og lovforslaget vil isoleret set i realiteten kunne medføre en centralisering, hvor arbejdsministeren gennem departement og direktorat sætter sig på de kommende regionschefer og dermed styrer arbejdsmarkedspolitikken, uden at arbejdsmarkedsnævne og dermed arbejdsmarkedets parter inddrages i tilstrækkeligt omfang.

Forslagsstillerne finder derfor ikke, at lovforslaget bør sættes i kraft, før der fremkomme forslag til reel decentralisering af de opgaver og den kompetence, som ligger inden for Arbejdsformidlingens, Arbejdsdirektoratets og Arbejdsministeriets ramme, hvilket vil ske, når disse instanser samt Landsarbejdsnævnet har afsluttet deres drøftelser om reel decentralisering af arbejdsmarkedspolitikken.

Det fremgår af et svar fra arbejdsministeren, at LAN agter at inddrage arbejdsmarkedsnævne i disse drøftelser, samt at debatten fra LANs side agtes tilrettelagt således, at den vil pågå i det meste af 1987.

Arbejdsministeren har endvidere oplyst, at der i ministeriet arbejdes på at delegere kompetence fra Arbejdsministeriets departement til direktoraterne.

Desuden er Arbejdsdirektoratet og Direktoratet for Arbejdsmarkedssuddannelserne ved at forberede et pilotprojekt i to regioner for at undersøge, hvilke ændringer i de nuværende styringssystemer en regionalisering kræver, og hvilke organisatoriske muligheder for samarbejde der er.

Bo Kristensen (KF) fmd. Grove (KF) Bodil Dahl Christensen (KF) Jette Thomsen (KF)

Lennart Larson (V) Tørnæs (V) Bollmann (CD) Kofod-Svendsen (KRF)

Jytte Andersen (S) Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Henning Rasmussen (S)

Kaj Poulsen (S) Lilli Gyldenkilde (SF) Ole Henriksen (SF)

Elisabeth Bruun Olesen (VS) Estrup (RV)

Partiet FP havde ikke medlemmer i udvalget.